

FRAGMENT AARDE

S.S.H.U.T.

ROBERT SKYLER

<u>Voorwoord – Afrikaans</u>	5
<u>001 – Hoofstuk 1</u>	6
<u>001 – Hoofstuk 2</u>	15

Krediete

Fragment Aarde

Aarde foto met vergunning van N.A.S.A..
Vertaling deur [Trala Inc.](#)

Vertel die wêreld wat om te dink. Maak van
die breek hierdie boek met 'n oorsig van die
gradering op sy bladsy van [aankoop](#).

'N [Loop Naak](#) Produksie
Kopiereg © 2007-2011 deur Robert Skyler
Alle Regte Voorbehou
Gemaak in Amerika

Derde Uitgawe – Eerste Druk
001-3.1 – 2011-06-07

Al die karakters wat in hierdie werk is fiktief.
Enige ooreenkoms met werklike persone,
lewe of dood, is suiwer toevallig.

Beskikbaarheid

Lees saam met die wêreld. Fragment Aarde is ook beskikbaar in: العربية, azərbaycan dili, Беларуская, български език, Català, česky, Cymraeg, dansk, Deutsch, Ελληνικά, English, español, keel, euskara, فارسی, kieli, française, Gaeilge, Galego, עברית, हिन्दी, hrvatski, Kreyòl ayisyen, Magyar, Հայերեն, Indonesia, Íslenska, Italiano, 日本語, ქართული, 한국어, latine, lietuvių, latviešu, македонски јазик, Melayu, Malti, ⵎⴰⵍⵜ ⵜⴰⵎⴻⵔⴰⵏⵜ, Nederlands, Norsk, polski, Português, Moldavian, русский язык, slovenčina, slovenščina, Shqip, српски језик, svenska, Kiswahili, ភាសាខ្មែរ, Tagalog, Türkçe, українська, اردو, Tiếng Việt, עברית, 简体中文, en 中國傳統.

Soek na die volgende episode waar boeke is verkoop, en altyd op ons tuisblad.

Fragment Aarde

Opvatting

Aflevering 001

S.S.H.U.T.

“Identifisering Van Kwaad”

Afrikaans Weergawe

Opsomming

'N epiese avontuur in waansin, is hierdie reeks van kortverhale verken die kettings wat bind die menslike gees na die herhaling van oorlewing.

~~~

Geskiedenis, geskryf deur die wenner rekords selde die gebeure word beskryf as hulle werklik plaasgevind het. Gesaniteer en vereenvoudig is hul les se verlies te beskerm of ons veroordeel?

Aan die einde van die Tweede Wêreldoorlog, beleër in sy bunker, sy fantasie verkrummel rondom hom, Hitler maak sy ontsnap. Suide vlieg hy vir 'n laaste kans, een finale staan en 'n meer les geskiedenis vergeet om ons te leer.

Voorwoord – Afrikaans

Wat as mense kan dink vir hulself? Nee, ek bedoel nie die draai van die idees rondom – een keer gewas word, dan herhaal – om in te pas soos so baie hoenders in 'n grill. Maar elke keer bereik deur te vra vir daardie vonk buite hul reaksie kan, doen ek beter as dit? En dan dit te doen. Kan jy jou indink hoe gevaarlik dit kan wees?

Dit is 'n reis deur die ruimte tussen jou ore,' n groot onontginde eensame kloof van niks gehou maatskappy met slegs die eggo van eens intelligente gedink, nou lankal verby sy vervaldatum. 'N reis wat vra hoe, in plaas van wat en hoekom, wanneer okay sou gedoen het en as, waar, omdat was net nonsens leë' n waarheid so persoonlik dit kan nooit weer te verstaan.

Fragment Aarde is die reis van 'n leeftyd... sien jy op die ander oor.

001 – Hoofstuk 1

Vlug

– Nazi Duitsland, April 28, 1945 –

Dit is 'n kind se fantasie, die afgelope paar weke in Berlyn. Dit sal ek weet om waar te wees as ek nog 'n volwassene wat gevoel van wat gebeur kan maak om te voldoen aan, maar ons verstaan nie, dit is' n voorgegee fantasie uitkom en hier is ons by die hart van waansin sukkel met gewere en granaten teen artillerie aanvalle en bomaanvalle. In die daaropvolgende fantastiese transformasie van my werklikheid, my pligte as boodskapper – ry om my te opwindende nuwe plekke wat

maande en selfs weke gelede was net my omgewing – hou my helder genoeg is om te verhoed dat die diere waansin wat die eienaar van alles rondom my.

Ek gaan skool vir jare in 'n gebou wat staan agter my vandag as hoofkwartier van 'n droom stryd teen die bese. Die algemene stoor ek gereeld ys gaan haal vir my ma lê nou voor my, donker en gloeiende van die lae wolke weerspieëling van brand-lig deur middel van sy vermiste dak, onheilspellend oorskadu pols uit sy vensters met elke nuwe ontploffing se flits uit die horison skrikwekkend my af. Dit is die vervals waaruit al die nagmerries kuit en ek dink hulle sal so bly vir alle tyd, maar selfs al is ek net 'n kind, elke nuwe asem ek trek bevestig ek nog kon word om hierdie droom se meesterplan.

Met boodskappe veilig in frokkie sak, ek druk op met my sending na die Fuhrerbunker. Hardloop straatjies aan en deur die park het ek beoefen dit baie spel in die somer verlede. Verzinken negatiewe kant strate van gebou op te puin hoop, daar is niemand om gesien te word van hierdie dae, en nog minder

om hierdie tyd van die oggend nie, behalwe vir ons soldate. Ten minste het ek dink dit is oggend.

Die tenk Ek oog om weg te steek agter volgende my volgende sprint nie daar was nie gister. Sy lewelope hulk staan as die hoogwatermerk van die laaste Rooi Weermag inval bewe my af, vir sy eerste posisie is ideaal dekking op my huidige pad. Daar is geen voorste linies – nie meer in elk geval nie – daar is hierdie straat wat stegie, 'n bunker hier,' n oortreding in die muur is daar en net 'n kind se verbeelding met wat hierdie slagveld te opgevolg.

“Dit kan nie,” het die Russe het kom dit nou, “en so onlangse,” Ek fluister as ek leun aan teen die wiel van hul smeulende tenk. “Jy het om te dink op jou voete te bly in hierdie wedstryd,” Ek herinner my-self, “slegs die vinnige lewe aan die einde van die oggend in my omgewing.” Oorlewing is so eenvoudig soos die sien van die rand op 'n helm voor dat die helm jou sien. “Elke keer as ons stoot hulle terug, en hulle vuur smelt ons verder weg; almal wat ek ken is dood,” het my-self herinner my aan, “daar is iets te sê vir wat.”

Ek het nog nooit ontken my-self die voorreg van brassery in my eie mortaliteit.

***

Aankom by die Fuhrer-bunker op die laaste, ek soek tot in die boodskapper se ingang, waar nadat ek vind my-self in die verlange bekend stilte en veiligheid van die buitenste tuin van die Reich se Kanselarij. Stadiger my tempo, my asem vang met my as versigtig ek te werk gaan in die hoof-erf waar die wag daar, 'n duiselig standbeeld van 'n man waarskynlik weer dronk probeer om my te stop. Ek gil op hom, "kry jou hande van my af Hierdie boodskap is vir die Fuhrer." Hy het nie laat gaan nie. Ek herhaal my-self.

Hy trek my in die digter, dek my mond en sê, "Stil!" As wat hy kyk rond, "jy is te laat." Ek is nie te laat. Ek is nooit te laat. "Die Führer is weg."

"Weg?" Ek eggo deur sy hand – die woord almal gebruik vir die dood van hierdie dae, niemand ooit sterf nie hulle is net weg. "Weg?" Ek nou weer vry om te praat, "wat bedoel jy?"

"Nee, nee, nie daardie soort weg,"

antwoord hy wys na die hemel, soos sy vinger lewer 'n klein voorwerp, 'n ligte vliegtuig ophef oor die stad. "Weg," sê hy, "die Fuhrer het Hy is suid gevlug na Beiere.."

~~~

"Ek het nie gedink ek kon daar uitkom in die tyd," het ek geskree oor die blare enjin as ek omdraai om te kyk na wat nog stil weerspieëling van 'n leë gesig, staar af in die gloeiende ruïnes van ons eens bloeiende hoofstad, nou verkrummel onder die hiel van die bevordering van Rooi Leër. Geteken in sy weerkaatsing, kan ek sien in die oë van die spook verlore wellus van 'n duisend verower oorwinnaars, selfs in hulle nederlaag hierdie man is sterk. "Jy sit 'n vet veg," het ek bedaar het my begeerte, "maar jy kan nie die skuld jouself met hierdie uitkoms Jy het al die regte beweeg teen al die regte tye Die lot eenvoudig nie met jou op hierdie een..."

"Ek beter kon gedoen het, Hanna," verpletter die stilte van my verward.

"O, Mein Fuhrer," Ek het, "kan dit het enige ander manier? Jy sal nog steeds suksesvol wees in die einde. Ek is seker van

hierdie," Ek koddig as 'n duik in die vlerke bring my optrede terug na die kontrole. Is ek nog steeds praat? Hy kon nie geweet het ek amper die vliegtuig was wat my nou te sien. Wat kon ek sê? Maak dit saak? Is een van ons luister?

"Ek het 'n beter, laaste keer," het hy onderbreek met 'n pragtige ywer, rock uit en terug in sy stoel soos hy draai na my. Maar scheel my hulp aan sy voortsetting kyk net mislukking se vertrouwdheid onderwerp sy blik terug in die stille uitspraak van die Duitse platteland stroom deur onder ons, soos ons vlieg laag deur ons veilige deurgang na die suide gehou open om die koste van so baie mense se lewens. Is hy die moeite werd? Ek wonder vir die kortste van oomblikke, maar geen antwoord kom en ek wil nie een as dit gedoen het. Dit is nie vir my om sulke vrae te vra. Die stilte lyk my.

Aankom veilig, land graag 'n paar droom se einde, die gegons van die motor Ek het gedink dalk het my verdoof om enigiets die Fuhrer het gesê dat as op ons benadering wat

hy mompel iets wat ek nie verstaan nie, en durf nie vra om hom te herhaal. Die duwen van ruwe turf onder wiel wakker my. My hart klop weer. 'N SS wag loop tot die vliegtuig se kant en die deur oopmaak. Hitler draaie te kry, maar tot stilstand kom. Hy draai terug, lyk diep in my oë – amper deur my – en sê: “vergewe my.” Ek vries as babble vul my keel, maar sê niks met 'n sluk as wat hy leun uit te kry dat sy laaste woorde, “ek sal beter doen volgende keer.”

“Ek is seker jy sal, Mein Fuhrer!” Ek antwoord in 'n opwelling, of dink ek gedoen het. Ek kan nie met sekerheid sê ek het iets gesê nie... miskien het hy het ook nie.

~~~

Geskommel in my wag gepantserde motor, ons sweep af deur middel van die platteland. “Die jongste verslae verwag dat die Rooi Leër hier kan wees op enige oomblik van onverwagse swakheid,” sê die meegaande SS Beampte aan Hitler, “daar is nie 'n tweede te verloor!”

Gevoel hierdie gewig, ek druk op selfs vinniger na die beste geheim gehou van die

oorlog en die enigste redding Ek dink dalk red my, kort van die vlug weste oor te gee aan die Amerikaanse Weermag. Nee, agter die voorste linies grense van ons Derde Ryk lê my lot, waar ek het onwetend gehelp in die slawerny van die ontelbare siele, wie se skepping ek bang was sou gou sien dat ons by hulle, in hul vlak graf, in die lang kronkel grondpad ons gery het na ons bestemming: 'n onoorkomelike gruwel van verdedigende posisies geen rasionele weermag kon breuk,' n prys geen rasionele mens sou weier om te wag.

Die toekoms van die Derde Ryk en die oorwinning Sowjet-Rusland gebloei vir lê binne hierdie berg vesting van ons s'n. Haar eksterne verdediging gaan sit op die gereed soos ons, met die oorblyfsels van ons elite SS troepe agter die rug – met hulle hul Berlyn verdediging – gevloei suide, verlaat Berlyn te val na die Rooi Leër opperbevelvoerder Zhukov se teleurstelling Hitler, nie gevind word in sy ruïnes. Maar sien hierdie misleiding – slegs na die feit – Zhukov, sal op sy beurt sy magte na die suide toe na die enigste liggaam van weerstand wat nog in

Groter Duitsland... ons.

001 – Hoofstuk 2

Stryd

Op soek na suid in Tsjeggo-slowakye by die berg wat staan as 'n meer vervelige stryd in' n skynbaar eindelose lyn van maneuver tussen my en die einde van hierdie verskriklike oorlog, ek herinner my-self, “totale oorwinning het geen uitsondering nie.” Soos die Stryd vir Berlyn agter ons hierdie Boheemse redoute voor my was om net die Rooi leërskare prys en ek sy enigste westelike getuie te wees nie.

My afdeling met die VSA 1 Weermag in die weste gesleep op my vrugtelose begeerte

as huiwerig Ek kyk na die benadering van ons bondgenote 'leër. Nie een van 'n taktiese die natuur ek het om te erken. Hulle het niks geheim en ek soos ingebed skakeling met hulle te koördineer om die uiteindelijke voldoen aan met ons seuns op die rivier Elbe terug in Duitsland, kon niks doen om dit te verhoed.

Einde van die monster. Koop nou meer direk te lees.

[Tuisblad](#)